

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 746

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 octombrie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 345 din 18 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 15 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996	1-4		
Decizia nr. 363 din 30 septembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 ¹ din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare.....	5-6		
Decizia nr. 382 din 14 octombrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) și ale art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.....	7-8		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		730. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind echipamentele electromedicale utilizate în medicina veterinară	9-12
		742. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare privind Programul de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii de boli de la animale la om și de protecție a mediului pentru anul 2003, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 640/2002....	13-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 345

din 18 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 15 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, excepție ridicată de Eugen Huțanu în Dosarul nr. 4.203/2002 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că exercitarea drepturilor cu privire la

gestionarea fondului cinegetic se realizează cu respectarea dreptului de proprietate al titularului fondului. Se arată că, în cazul în care s-ar aduce prejudicii folosinței de bază a terenului, proprietarul este îndreptățit să ceară în justiție daune-interese, în temeiul dreptului comun.

Pe de altă parte, se consideră că eventualele lacune ale legii nu pot face obiectul controlului de constituționalitate, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională pronunțându-se numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 4.203/2002, **Tribunalul Botoșani – Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996**, excepție ridicată de Eugen Huțanu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul invocă definiția dreptului de proprietate prevăzută de art. 480 din Codul civil, potrivit căreia proprietatea este dreptul ce are cineva de a se bucura și de a dispune de un lucru în mod exclusiv și absolut, însă în limitele determinate de lege. Așa fiind, se arată că art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996 aduce atingere caracterului inviolabil al proprietății private, deoarece nu reglementează un drept corelativ obligației proprietarului fondului de vânătoare de a permite exercitarea vânătorii, respectiv dreptul acestuia de a fi încunoscintat în prealabil de acțiunile ce urmează a se desfășura pe proprietatea sa. Astfel, se apreciază că sunt încălcate două dintre atributele dreptului de proprietate: *jus utendi*, prerogativă ce permite titularului dreptului să stăpânească în fapt bunul, și *jus fruendi*, care se referă la facultatea conferită proprietarului de a utiliza bunul în interesul său propriu. Autorul consideră că îngrădirea sau limitarea nelegală a acestor două atribute „transformă proprietatea într-o simplă utopie”, iar pe proprietar într-un deținător al unui titlu lipsit de eficiență juridică.

Pe de altă parte, în susținerea excepției autorul invocă și argumente de ordin practic, arătând că, dacă proprietarii de terenuri pe care se arondează fonduri de vânătoare ar cunoaște din timp data la care reprezentanții ocolului silvic organizează vânătoarea, ar lua măsuri de protecție de natură a evita producerea unor consecințe iremediabile.

Tribunalul Botoșani – Secția comercială și de contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că, potrivit prevederilor art. 1 și 2 din Legea nr. 103/1996, vânatul, împreună cu biotipurile acestuia, constituie fondul cinegetic al României, reprezentând un bun public de interes național. Așa fiind, exercitarea drepturilor cu privire la administrarea fondului cinegetic și gestionarea fondurilor de vânătoare se face în condițiile legii, cu respectarea dreptului de proprietate asupra terenurilor pe care sunt arondate fondurile de vânătoare, coexistența celor două categorii de drepturi fiind

posibilă în regimul constituțional rezultat din prevederile art. 41 și 135 din Constituție.

Se consideră că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996 sunt constituționale cu atât mai mult cu cât eventualele prejudicii ce s-ar aduce folosinței de bază a terenului ar putea fi acoperite prin despăgubirea corespunzătoare a deținătorului acestuia, în condițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul reține că, potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, limitele garantării dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, iar art. 135 din Constituție prevede, în alin. (6), că proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii.

Sub acest aspect, prin dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996 a fost stabilită o limitare a dreptului de proprietate a deținătorilor de terenuri pe care se arondează fonduri de vânătoare, respectiv s-a instituit obligația de a permite exercitarea vânătorii pe aceste terenuri, având în vedere că, potrivit legii, vânatul este considerat bun public de interes național și constituie resursă naturală regenerabilă de interes național și internațional. Legea prevede, de asemenea, condițiile în care se pot desfășura astfel de acțiuni, și anume să nu se afecteze folosința de bază a terenurilor, în caz contrar, proprietarul putând solicita instanței, potrivit dreptului comun și în concordanță cu principiul constituțional al garantării proprietății, daune-interese.

În consecință, se consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996 este neîntemeiată.

În raport cu prevederile art. 480 din Codul civil, excepția este inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci „numai asupra înțeleșului său contrar Constituției”.

Pe de altă parte, se consideră că, în fapt, autorul contestă lipsa din textul de lege a dispoziției referitoare la dreptul proprietarului de a fi încunoscintat în prealabil cu privire la acțiunile de vânătoare ce urmează să se desfășoare pe terenurile sale. Or, Curtea Constituțională se pronunță, potrivit art. 2 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 47/1992, republicată, numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. Prin urmare, și sub acest aspect excepția apare ca fiind inadmisibilă.

Președintele Camerei Deputaților arată că Legea nr. 103/1996 reprezintă legea-cadru în domeniul fondului cinegetic. Din interpretarea sistematică a prevederilor acestei legi rezultă că vânatul României, care este bun public de interes național, este administrat și gestionat în scopul

conservării biodiversității faunei sălbatice, menținerii echilibrului ecologic, exercitării vânătorii și al satisfacerii altor cerințe social-economice. În vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) din lege, deținătorii terenurilor sunt în drept să beneficieze, conform alin. (5) al aceluiași articol, de venituri atrase din tarifele anuale de atribuire a gestionării fondurilor de vânătoare, nereglementarea obligației de înștiințare prealabilă a proprietarului nefiind de natură a contraveni prevederilor constituționale ale art. 41 și 135, în condițiile în care limitele și conținutul dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Se constată că invocarea art. 480 din Codul civil în motivarea excepției nu prezintă relevanță juridică în soluționarea acesteia, deoarece Curtea Constituțională nu este abilitată să se pronunțe cu privire la corelarea actelor normative.

În același timp, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului, așa cum pretinde autorul excepției.

În consecință, Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și propune respingerea acesteia.

Avocatul Poporului consideră că textul criticat reprezintă o modalitate de îngădire a proprietății, în conformitate cu prevederile art. 41 alin. (1) teza a doua din Constituție, precum și cu cele ale art. 480 din Codul civil, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. În redactarea art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996, legiuitorul a avut în vedere conservarea biodiversității faunei sălbatice, menținerea echilibrului ecologic, exercitarea vânătorii și satisfacerea altor cerințe social-economice. Obligația mai sus amintită se fundamentează pe dispozițiile art. 134 alin. (2) lit. e) și ale art. 41 alin. (6) din Constituție, conform cărora statul trebuie să asigure refacerea și ocrotirea mediului înconjurător și menținerea echilibrului ecologic. De altfel, caracterul de bun public al vânatului justifică îngădirea proprietății private în vederea permiterii exploatării unei resurse naturale de interes național și internațional.

În privința necesității încunoștințării prealabile a proprietarilor de terenuri cu privire la desfășurarea vânătorii, anexa nr. 1 la Legea nr. 103/1996 stabilește „fauna sălbatică de interes vânătoresc la care vânarea este permisă”, precum și „perioadele de vânare”, astfel încât există posibilitatea de a cunoaște intervalul de timp în care va avea loc activitatea de vânătoare.

În ceea ce privește eventualele prejudicii care pot fi create, în urma activităților de vânătoare, proprietarilor de terenuri pe care se arondează asemenea fonduri, se arată că aceștia au la dispoziție acțiunea specifică în dreptul civil, prin care își pot recupera paguba suferită. Astfel, nu sunt încălcate dispozițiile constituționale privind inviolabilitatea proprietății private, art. 15 alin. (1) precizând că prin acțiunile de vânătoare nu trebuie să se afecteze folosința de bază a terenurilor.

Prin urmare, se apreciază că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996, modificată și completată, sunt constituționale.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost invocat de autorul excepției, îl constituie art. 16 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996. Prin republicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 17 mai 2002, dată anterioară sesizării Curții, legea a fost renumerotată, textul de lege criticat devenind art. 15 alin. (1), care are următorul conținut:

— Art. 15 alin. (1): *„Deținătorii, cu orice titlu, ai terenurilor pe care se arondează fonduri de vânătoare, persoane fizice sau juridice, sunt obligați să permită exercitarea vânătorii, aplicarea măsurilor de protecție a vânatului, precum și amplasarea instalațiilor și amenajărilor vânătoarești provizorii, dacă prin acțiunile respective nu se afectează folosința de bază a terenurilor.”*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale:

— Art. 41: *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire.

(4) Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.

(5) Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (4) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.

(6) Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”;

— Art. 135: „(1) Statul ocrotește proprietatea.

(2) Proprietatea este publică sau privată.

(3) Proprietatea publică aparține statului sau unităților administrative-teritoriale.

(4) *Bogățiile de orice natură ale subsolului, căile de comunicație, spațiul aerian, apele cu potențial energetic valorificabil și acelea ce pot fi folosite în interes public, plajele, marea teritorială, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, precum și alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietății publice.*

(5) *Bunurile proprietate publică sunt inalienabile. În condițiile legii, ele pot fi date în administrare regiilor autonome ori instituțiilor publice sau pot fi concesionate ori închiriate.*

(6) *Proprietatea privată este, în condițiile legii, inviolabilă.“*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 103/1996 instituie o sarcină care grevează terenurile pe care se arondează fonduri de vânătoare. Această sarcină constă în obligația deținătorilor cu orice titlu ai acestor terenuri de a permite exercitarea vânătorii, aplicarea măsurilor de protecție a vânatului, precum și amplasarea instalațiilor și amenajărilor vânătoarești provizorii, cu condiția ca prin acțiunile respective să nu se afecteze folosința de bază a respectivelor terenuri.

Chiar dacă în acest mod titularul dreptului de proprietate suferă o îngărđire în exercitarea atributelor dreptului său, având în vedere că, pe această cale, se asigură valorificarea fondului cinegetic — bun public de interes național și, totodată, resursă naturală regenerabilă de interes internațional —, și întrucât, potrivit art. 41 alin. (1) din Constituție, stabilirea conținutului și a limitelor dreptului de proprietate constituie atributul exclusiv al legiuitorului, reglementarea legală în sine nu relevă nici o contradicție cu textele constituționale de referință.

Împrejurarea că în practică, așa cum arată autorul excepției, pot apărea abuzuri cu consecințe prejudiciabile pentru proprietarul fondului aservit constituie exclusiv o problemă de fapt, asupra căreia urmează a se pronunța instanțele judecătorești ordinare, Curtea Constituțională nefiind competentă a decide cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale criticate. De altfel, Curtea reține

că, pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 15 alin. (1) din lege, deținătorii terenurilor sunt în drept să beneficieze, conform alin. (5) al aceluiași articol, de venituri atrase din tarifele anuale de atribuire a gestionării fondurilor de vânătoare, iar în ceea ce privește eventualele prejudicii care pot fi create în urma activităților de vânătoare, proprietarii terenurilor pe care se arondează asemenea fonduri au la dispoziție acțiunea în justiție prin care își pot recupera paguba suferită, potrivit dreptului comun.

În ceea ce privește critica autorului excepției, referitoare la necesitatea încunoștințării prealabile a proprietarilor de terenuri cu privire la perioadele de desfășurare a vânătorii, Curtea constată că anexa nr. 1 la Legea nr. 103/1996 stabilește fauna sălbatică de interes vânătoresc la care vânărea este permisă, perioadele de vânăre, precum și cuantumul despăgubirilor în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, persoanele interesate, proprietare ale terenurilor pe care s-au arondat fonduri de vânătoare pot lua la cunoștință, în funcție de specia de vânat care se găsește pe respectivul fond, de intervalul de timp în care va avea loc activitatea de vânătoare.

Curtea constată că excede competenței sale, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, examinarea oricăror alte pretinse lacune ale textului de lege dedus controlului de constituționalitate. De asemenea, nu pot fi primite susținerile autorului excepției privind contrarietatea dintre textul de lege criticat și dispozițiile Codului civil. În acest sens este jurisprudența constantă a Curții, care a statuat că instanța constituțională nu se poate pronunța asupra neconcordanțelor dintre diferite norme juridice legale, ci numai asupra înțeleșului dispozițiilor legale criticate în raport cu prevederile și principiile constituționale. Cu titlu de exemplu poate fi amintită Decizia nr. 67 din 27 aprilie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 30 iunie 1999, sau Decizia nr. 151 din 12 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1, 2, 3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (1) din Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996, excepție ridicată de Eugen Huțanu în Dosarul nr. 4.203/2002 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 30 septembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25¹ din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25¹ din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Group Int” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 640/C.V./2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal răspunde partea Inspectoratul de Stat în Construcții, prin consilier juridic, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente arată că Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările ulterioare, este o reglementare specială, iar Inspectoratul de Stat în Construcții reprezintă, potrivit voinței legiuitorului, instituția specializată care are atribuția de a controla activitățile în acest domeniu, fără a încălca principiul autonomiei locale. Solicită, pe cale de consecință, respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune, de asemenea, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, arătând că autorizarea executării lucrărilor în construcții este o activitate care implică realizarea interesului național, iar principiul autonomiei locale nu exclude posibilitatea statului de a lua măsuri în domenii care țin de interesul național.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 februarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 640/C.V./2003, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25¹ din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Group Int” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect o plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute la art. 23 lit. a) din actul normativ criticat.

În motivarea excepției, autorul acesteia susține că dispozițiile art. 25¹ din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările ulterioare, contravin prevederilor art. 119 și 120

din Constituție, referitoare la autonomia locală, deoarece acordă dreptul inspectoratelor teritoriale în construcții să constate și să sancționeze contravenții în domeniul construcțiilor. În opinia autorului excepției, „singurele organe competente să constate contravenții în construcții și să aplice sancțiuni sunt organele de control ale Consiliului Municipiului București și ale Primăriei Municipiului București”, iar imixtiunea Inspectoratului de Stat în Construcții încalcă principiul autonomiei locale, având în vedere că, potrivit acestui principiu, „nici un organ de stat nu poate exercita asupra autorității locale un control al activității — altfel decât pe calea acțiunilor în justiție — și nici nu poate să interfereze cu activitatea acesteia.”

Tribunalul București apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale și nici legislației aplicabile în materia autorizării construcțiilor. Stabilirea modalității de control și abilitarea mai multor organe competente în acest sens urmăresc realizarea unei discipline în construcții și nu reprezintă o suprapunere de competențe sau o ierarhizare exclusivă a competențelor de control.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul consideră că dispozițiile legale criticate sunt conforme prevederilor constituționale, iar excepția ridicată este neîntemeiată. Arată, în acest sens, că prin art. 25¹ din Legea nr. 50/1991, republicată, cu modificările ulterioare, se instituie un control al statului în activitatea de amenajare a teritoriului, urbanism și autorizare a executării lucrărilor de construcții, exercitat de Inspectoratul de Stat în Construcții, direct și prin inspectoratele sale teritoriale, pe întreg teritoriul țării. Reglementarea prin lege a posibilității „exercitării unui control de strictă specialitate, în domenii expres prevăzute de lege, de către o altă autoritate a administrației publice centrale, [...] nu constituie o încălcare a principiului autonomiei locale instituit de art. 119 și 120 din Constituție”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 25¹ din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 13 ianuarie 1997, cu modificările și completările ulterioare. Art. 25¹ a fost introdus prin Legea nr. 453/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 1 august 2001, și are următorul conținut: „(1) *Controlul statului în amenajarea teritoriului, urbanism și autorizarea executării lucrărilor de construcții se exercită de Inspectoratul de Stat în Construcții, pe întregul teritoriu al țării, și de inspectoratele teritoriale ale acestuia, care dispun măsurile și sancțiunile prevăzute de prezenta lege.*

(2) *Inspectoratul de Stat în Construcții și inspectoratele teritoriale pot dispune oprirea executării lucrărilor de construire sau de desființare, după caz, atunci când constată că acestea se realizează cu încălcarea dispozițiilor legale, a cerințelor privind asigurarea calității în construcții, fără proiect tehnic ori pe baza unor autorizații nelegal emise.*

(3) *Inspectoratul de Stat în Construcții și inspectoratele teritoriale încunoscîntează autoritatea administrației publice pe teritoriul căreia s-a efectuat controlul asupra constatărilor și măsurilor dispuse. În această situație organele de control ale consiliilor județene sau locale, după caz, au obligația să urmărească modul de conformare privind cele dispuse de Inspectoratul de Stat în Construcții.*

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate sunt contrare următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 119: „*Administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.*”

— Art. 120: „(1) *Autoritățile administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și orașe, sunt consiliile locale alese și primarii aleși, în condițiile legii.*

(2) *Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.*

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25¹ din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Group Int” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 640/C.V./2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

(3) *Autoritățile prevăzute la alineatul (1) se pot constitui și în subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată și conținutul dispozițiilor legale criticate, cu raportare la prevederile constituționale invocate, Curtea reține următoarele:

Potrivit prevederilor art. 120 alin. (2) din Constituție, consiliile locale și primarii, ca autorități administrative autonome, rezolvă treburile publice din comune și din orașe, în condițiile legii. Rezolvarea treburilor publice din comune și orașe nu înseamnă însă exclusivitate în sensul neaplicării ori nerespectării dispozițiilor legale general obligatorii pe întreg teritoriul țării. Prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, Curtea Constituțională a statuat că art. 119 și art. 120 alin. (2) din Constituție „se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu”.

Printr-o altă decizie, respectiv prin Decizia nr. 219 din 14 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 22 februarie 2001, Curtea Constituțională a statuat că „statul este îndreptățit să intervină în situații care reclamă un interes național”. Amenajarea teritoriului, urbanismul, autorizarea și executarea lucrărilor de construcții reprezintă, în mod evident, un domeniu de interes național, iar în asemenea situații autoritatea legiuitoare elaborează reglementări general obligatorii pe întreg teritoriul țării. Autoritățile administrației publice centrale de specialitate, organizate conform prevederilor art. 115 din Constituție, au atribuția să asigure și să controleze, în domeniul lor de activitate și conform atribuțiilor lor prevăzute de lege, aplicarea și respectarea reglementărilor legale general obligatorii și să ia măsuri corespunzătoare pentru prevenirea ori sancționarea abaterilor constatate, fără ca, prin acestea, să aducă atingere principiului autonomiei administrației publice locale.

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 14 octombrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a și ale art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a și ale art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Asociația de Binefacere „Bonis Potra” din Deva în Dosarul nr. 1.691/2003 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, considerând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 mai 2003, pronunțată în Dosarul nr. 1.691/2003, **Tribunalul Hunedoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a și ale art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Asociația de Binefacere „Bonis Potra” din Deva cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 281 din 3 februarie 2003 pronunțate de Judecătoria Deva.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (8) și art. 130 alin. (1), precum și celor ale art. 6 pct. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil, deoarece „permit oricărei persoane interesate să sesizeze

instanța de judecată și să acuze membrii asociației de săvârșirea unor fapte ilegale”. De asemenea, consideră că textele de lege criticate „obligă instanța civilă să se substituie instanței penale și îi consideră infractori pe membrii asociației, în absența unei hotărâri definitive de condamnare”.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „natura ilicită a unei activități sau faptul că ea contravine ordinii publice sunt aspecte ce pot fi invocate de părți și reținute de instanță în procesul civil, ilicitul civil putând fi sau nu, după caz, și ilicit penal”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. Referitor la critica art. 56 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 raportat la prevederile constituționale ale art. 23 alin. (8) și cele ale art. 130 alin. (1), apreciază că „textul criticat nu este de natură a afecta atribuțiile Ministerului Public în ceea ce privește reprezentarea intereselor generale ale societății și nici prezumția de nevinovăție”.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 60 alin. (4) din același act normativ, instanța apreciază că „situația avută în vedere de textul criticat este aceea a destinației bunurilor care au aparținut asociațiilor sau fundațiilor care au fost dizolvate prin hotărâre judecătorească, în condițiile art. 56 alin. (1) lit. a)—c), deci în cazul aplicării unei sancțiuni civile”, astfel că nu este vorba despre „înstituirea unei sancțiuni sau a oricărei alte măsuri de siguranță care pot interveni în cazul săvârșirii unei infracțiuni sau a unei abateri administrative”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și

ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. a) și ale art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 37/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 1 februarie 2003.

Dispozițiile legale criticate au următoarea redactare:

— Art. 56 alin. (1) lit. a): „*Asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea oricărei persoane interesate:*

a) când scopul sau activitatea asociației a devenit ilicită sau contrară ordinii publice;“

— Art. 60 alin. (4): „*În cazul în care asociația sau fundația a fost dizolvată pentru motivele prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. a)–c), bunurile rămase după lichidare vor fi preluate de către stat, prin Ministerul Finanțelor, sau, după caz, de comuna sau orașul în a cărui rază teritorială asociația sau fundația își avea sediul, dacă aceasta din urmă era de interes local.“*

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 23 alin. (8): „*Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.“*

— Art. 130 alin. (1): „*În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.“*

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (6), al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) și ale art. 60 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Asociația de Binefacere „Bonis Potra“ din Deva în Dosarul nr. 1.691/2003 al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 octombrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind echipamentele electromedicale utilizate în medicina veterinară

În temeiul prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, în baza Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, văzând Referatul de aprobare nr. 156.385 din 11 septembrie 2003, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind echipamentele electromedicale utilizate în medicina veterinară, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Institutele centrale de profil și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice altă dispoziție contrară.

Art. 5. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 29 septembrie 2003.
Nr. 730.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

privind echipamentele electromedicale utilizate în medicina veterinară

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară se aplică echipamentelor electromedicale prevăzute în anexa nr. 2, denumite în continuare *echipamente*, care sunt destinate, prin natura lor, utilizării în medicina umană sau veterinară.

Art. 2. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României nu poate, din motive de securitate referitoare la fabricarea lor, refuza, interzice sau restricționa vânzarea, libera circulație sau utilizarea conform destinației a echipamentelor la care se referă art. 1, dacă acestea sunt conforme cu cerințele prezentei norme sanitare veterinare. Anexa nr. 1 conține cerințele tehnice cu care echipamentele trebuie să fie conforme.

(2) Conformitatea echipamentelor cu cerințele prezentei norme sanitare veterinare trebuie să fie atestată de către producător sau de către importator, sub responsabilitatea acestuia din urmă, prin aplicarea unui marcaj de conformitate sau printr-o declarație de conformitate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 3, respectiv anexa nr. 4.

Art. 3. — Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să se asigure ca rambursarea serviciilor furnizate pentru echipamentele care răspund cerințelor prezentei norme

sanitare veterinare să fie făcută în aceleași condiții ca și rambursarea serviciilor efectuate pentru echipamentele care răspund criteriilor prevederilor legale în vigoare pe teritoriul României, în ceea ce privește cererile de autorizare și cerințele minime pentru echipamente.

Art. 4. — În conformitate cu procedura prevăzută la art. 6, modificări la anexa nr. 1 se pot face atunci când se consideră necesară:

a) adaptarea la progresul tehnic a normelor Uniunii Europene de către organismele de standardizare interesate;

b) adaptarea la progresul tehnic, în cazul în care organismul de standardizare interesat nu a efectuat o modificare corespunzător prevederilor prezentei norme sanitare veterinare. În acest ultim caz modificările sunt notificate organismului de standardizare competent.

Art. 5. — Autoritatea veterinară centrală a României, împreună cu structura administrativă din cadrul Ministerului Sănătății, va institui un comitet pentru adaptarea la progresul tehnic a legislației pentru eliminarea barierelor tehnice în privința schimburilor echipamentelor electromedicale utilizate în medicină, denumit în continuare *Comitet*. Acesta va fi constituit din reprezentanții celor două instituții, reprezentanții

Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și reprezentanți ai producătorilor sau importatorilor unor astfel de echipamente. Comitetul își va stabili propriile reguli de procedură.

Art. 6. — (1) În cazul în care se face referire la procedura definită în prezentul articol, Comitetul este sesizat de președintele său fie la inițiativa acestuia, fie la cererea unui reprezentant al autorității veterinare centrale a României.

(2) Reprezentantul Comisiei pentru autorizarea, înregistrarea și supravegherea produselor farmaceutice veterinare și a altor produse de uz veterinar, denumită în continuare *Comisie*, supune Comitetului un proiect de măsuri ce trebuie luate. Comitetul avizează acest proiect într-un interval de timp pe care președintele îl poate fixa în funcție de urgența problemei în cauză. Comitetul se pronunță prin vot majoritar, președintele neavând drept de vot.

(3) a) În cazul în care măsurile propuse sunt în conformitate cu opinia Comitetului, Comisia le adoptă.

b) În cazul în care măsurile propuse nu sunt conforme cu opinia Comitetului sau în lipsa oricărei alte opinii, Comisia înaintează în cel mai scurt timp autorității veterinare centrale a României o propunere referitoare la măsurile ce trebuie întreprinse.

c) Dacă în intervalul de 3 luni de la înaintarea propunerii autoritatea veterinară centrală a României nu ia nici o decizie, măsurile propuse vor fi adoptate de către Comisie.

Art. 7. — (1) Dacă autoritatea veterinară centrală a României constată că un echipament sau mai multe echipamente în conformitate cu prevederile prezentei norme sanitare veterinare prezintă un risc pentru siguranță, poate interzice provizoriu vânzarea, libera circulație sau utilizarea acestui ori acestor echipamente pe teritoriul României sau poate impune condiții speciale. Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să informeze imediat statele membre ale Uniunii Europene și Comisia Europeană, precizând motivele care justifică decizia sa.

(2) Comisia Europeană va consulta într-un interval de 6 săptămâni statele membre ale Uniunii Europene interesate, după care își va da avizul și va lua măsurile corespunzătoare.

(3) Dacă Comisia Europeană consideră că sunt necesare adaptări tehnice la prezenta normă sanitară veterinară, aceste adaptări sunt hotărâte fie de Comisie, fie de autoritatea veterinară centrală a României, conform procedurii prevăzute la art. 6. În acest caz statul membru al Uniunii Europene care a adoptat măsurile de siguranță le poate menține până la intrarea în vigoare a acestora.

Art. 8. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să ia măsuri corespunzătoare pentru ca marcajul și declarația de conformitate prevăzute la art. 2 să fie emise de fabricant sau de importator numai în condițiile prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să întreprindă toate măsurile pentru a asigura o supraveghere corespunzătoare a fabricării echipamentelor.

Art. 9. — Autoritatea veterinară centrală a României trebuie să ia toate măsurile pentru a preveni utilizarea pe echipamente a mărcilor sau inscripțiilor care pot crea confuzii cu marca „CE”.

Art. 10. — (1) Autoritatea veterinară centrală a României, prin Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, poate emite acte normative sau prevederi administrative suplimentare necesare aplicării prezentei norme sanitare veterinare, într-un interval de 24 de luni de la notificarea sa, și să informeze imediat Comisia Europeană despre aceasta.

(2) Autoritatea veterinară centrală a României va lua măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Atunci când autoritatea veterinară centrală a României adoptă cele menționate la alineatele precedente, trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 11. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA Nr. 1

la norma sanitară veterinară

CERINȚELE TEHNICE

cu care trebuie să fie conforme echipamentele la care se referă art. 1

Aceste cerințe tehnice sunt:

1. document al Comitetului European pentru Standardizare Electrotehnică Cenelec HD 395-1: Cerințe generale (ediția 1979, document bazat pe IEC nr. 601-1 al Comisiei Electrotehnice Internaționale); acest standard se aplică sub rezerva următorului amendament:

— în cazul echipamentelor la care se face referire la pct. III lit. h) și i) din anexa nr. 2 la norma sanitară

veterinară, cerințele menționate la HD 395-1 sunt amendate după cum urmează:

- (i) echipamentele vor fi cel puțin de tip BF;
- (ii) curentul auxiliar utilizat pentru pacient:
 - intensitatea admisă în condiții de funcționare normală — 1 mA;
 - intensitatea maximă admisă în condiții de funcționare anormală — 5 mA.

LISTA

echipamentelor electromedicale utilizate în medicina veterinară

I. **Echipamente de diagnostic** — excluzând echipamentele supuse unei protecții de descărcare a defibrilatorului

a) Echipamente pentru obținerea unor informații despre o ființă vie fără influența unei surse externe

b) Echipamente pentru obținerea biopotențialelor

1. Echipamente și accesorii corespunzătoare, în scop de diagnosticare sau monitorizare pentru studiul ori monitorizarea activității electrice sau a caracteristicilor electrice ale ființelor vii:

a) electroencefalografe și electrocorticografe;

b) electromiografe;

c) electroretinografe;

d) electronistagmografe.

2. Echipamente și accesorii corespunzătoare

II. **Echipamente pentru obținerea altor parametri**

1. Echipamente și accesorii corespunzătoare pentru studiul radiațiilor infraroșii produse de organismele vii, în scop de diagnostic:

a) termoscanere;

b) termografe;

c) termometre de radiație.

2. Echipamente și accesorii corespunzătoare pentru studiul activității acustice sau al sensibilității ființelor vii:

a) stetoscoape electronice;

b) fonocardiografe și fonocardiografe, numai atunci când nu sunt destinate intervențiilor cardiovasculare;

c) audiometre;

d) audiofoane.

3. Echipamente și accesorii corespunzătoare:

a) balistocardiografe;

b) termometre electronice, numai atunci când sunt destinate intervențiilor cardiovasculare.

4. Echipamente pentru obținerea informațiilor despre o ființă vie sub influența unei surse externe

5. Echipamente care utilizează o sursă electrică

6. Echipamente și accesorii corespunzătoare, care aplică direct curenți electrice organismelor vii:

a) echipamente pentru măsurarea rezistenței pielii;

b) reografe de impedanță pulmonară sau vasculară.

7. Echipamente care utilizează altă sursă

8. Echipamente și accesorii corespunzătoare, utilizate în scopuri de diagnostic oftalmologic:

a) echipamente pentru a lumina ochiul: lămpi cu fantă, oglinzi oculare, surse de lumină spectrală, oftalmoscoape;

b) echipamente pentru a vizualiza, a reprezenta și a măsura ochiul: oftalmometre, refractometre, tonometre, fotometre, retinoscoape, microscopice corneene;

c) ansambluri de diagnostic oftalmologic cuprinzând echipamentele de oftalmologie menționate mai sus și dispozitivele auxiliare necesare: suporturi, coloane, scaune.

9. Echipamente și accesorii corespunzătoare, destinate să mărească vizibilitatea pe o mărire monoculară sau binoculară cu scopuri de diagnostic și pentru a vizualiza procesele chirurgicale (cu excepția echipamentelor de chirurgie de înaltă frecvență):

a) microscopice chirurgicale;

b) colposcoape;

c) otoscoape;

d) dermatoscoape.

10. Echipamente și accesorii corespunzătoare, destinate să lumineze local zonele de examinat sau de tratat:

a) lămpi frontale;

b) oglinzi frontale luminate;

c) lămpi manuale fluorescente;

d) lămpi pentru gură.

III. **Echipamente de terapie**

a) Echipamente terapeutice specifice

b) Echipamente ce folosesc energia electrică

c) Echipamente și accesorii producând aer, vapori sau aerosoli încărcăți electric ori ionizați, putând fi realizate prin:

(i) tensiune înaltă;

(ii) emisia de electroni plecând de la un metal cald.

d) Echipamente ce folosesc alte forme de energie

e) Echipamente și accesorii corespunzătoare, care produc unele efecte mecanice în medicină:

(i) vibratoare;

(ii) echipamente pentru masaj cu apă presurizată;

(iii) echipamente pentru masaj cardiac extern.

f) Echipamente și accesorii corespunzătoare, care produc aer cald, vapori de apă sau vapori cu scopuri terapeutice:

(i) echipamente în care sunt evaporate substanțe solide și lichide prin încălzire sau mijloace mecanice, cu scopuri de inhalare;

(ii) băi de aer cald. Această secțiune nu include și echipamentele de ultrasunete.

g) Echipamente electrochirurgicale

h) Echipamente care utilizează energia electrică

i) Echipamente și accesorii corespunzătoare, care utilizează energie electrică cu frecvență mică pentru a produce căldură pentru electrocauterizare:

(i) echipamente pentru electrocauterizare;

(ii) părți de echipamente electromedicale combinate, destinate electrocauterizării.

j) Echipamente care utilizează alte forme de energie — Echipamente și accesorii utilizate în scopuri de terapie oftalmologică:

(i) echipamente pentru tratamentul ochilor;

(ii) magneți pentru ochi.

— Echipamente și accesorii corespunzătoare

— Echipamente și accesorii corespunzătoare, care produc anumite efecte mecanice în medicină:

(i) sfredele, ferăstraie, discuri abrazive pentru intervențiile dentare sau chirurgicale;

(ii) echipamente cu antrenament hidraulic.

k) Echipamente de susținere sau de înlocuire a funcțiilor fiziologice, cu excepția stimulatoarelor cardiace implantați și a altor dispozitive implantate

l) Echipamente pentru susținere și înlocuire prin alte mijloace

IV. Alte echipamente

Echipamente și accesorii corespunzătoare, destinate manipulării și poziționării pacientului, în scopuri chirurgicale sau dentare:

a) mese de operație;

b) scaune de operație;

c) blocuri operatorii.

ANEXA Nr. 3

la norma sanitară veterinară

MARCAJ DE CONFORMITATE „CE“

Marcajul de conformitate „CE“ va consta din inițialele „CE“, cu următoarea formă:

Marcaj

— trebuie să se respecte desenul gradat;

— dacă marcajul este redus sau lărgit, proporțiile date mai jos trebuie respectate;

— componentele variate ale marcajului „CE“ trebuie să aibă aceleași dimensiuni verticale, care nu pot fi mai mici de 5 mm. Această dimensiune minimă poate fi modificată la dispozitivele de dimensiuni mici.

ANEXA Nr. 4

la norma sanitară veterinară

DECLARAȚIE DE CONFORMITATE*)

1. Numele și prenumele fabricantului

2. Adresa fabricantului

.....

3. Destinația materialului

4. Numărul de tip, numărul de model sau numărul de referință

5. Numărul în serie

6. Anul fabricației

7. Subsemnatul declar că materialul vizat mai sus este conform cu prevederile Normei sanitare veterinare privind echipamentele electromedicale utilizate în medicina veterinară.

Întocmit la

.....

(semnătura)

în

.....

(numele și prenumele)

.....

(funcția)

*) Trebuie completată și semnată de un responsabil al întreprinderii menționate în declarație.

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR, APELOR ȘI MEDIULUI

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normei sanitare veterinare privind Programul de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii de boli de la animale la om și de protecție a mediului pentru anul 2003, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 640/2002**

În temeiul prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, văzând Referatul de aprobare nr. 156.164 din 2 septembrie 2003, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară, în baza Hotărârii Guvernului nr. 739/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului,

ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului emite următorul ordin:

Art. I. — Norma sanitară veterinară privind Programul de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii de boli de la animale la om și de protecție a mediului pentru anul 2003, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 640/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 22 ianuarie 2003, se modifică după cum urmează:

1. La litera A secțiunea I, litera f) „Acțiunile strategice de supraveghere sanitară veterinară a reproducției și tulburărilor genetice la animale“ va avea conținutul prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

2. La litera A secțiunea a III-a „Acțiuni de profilaxie sanitară veterinară obligatorii a bolilor la animale“, se fac următoarele modificări:

a) Capitolul II va avea următorul titlu: „Acțiuni generale de medicină veterinară preventivă, de identificarea animalelor, de protecția și bunăstarea animalelor și protecția mediului“.

b) La capitolul II se introduce punctul 1¹, „Identificarea animalelor“, care va avea conținutul prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București, precum și institutele centrale de profil vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor, apelor și mediului,
Ilie Sârbu

București, 1 octombrie 2003.
Nr. 742.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

Anexa nr. 1

f. Acțiunile strategice de supraveghere sanitară veterinară a reproducției și tulburărilor genetice la animale.

Nr. Crt.	BOALA (Cod. OIE)	STRATEGIA ȘI CONDUITA DE EXECUȚIE		PRECIZĂRI TEHNICE
		PERSONE JURIDICE	PERSONE FIZICE	
1	2	3	4	5
I. SUPRAVEGHEREA TULBURĂRILOR PREPUBERALE ȘI DE REPRODUȚIE (ANTEPARTUM, PARTURITIE, POSTPARTUM)				
1	AVORTURI	Supravegherea tuturor cazurilor de avort la toate speciile de animale prin: - anchetă ginecologică; - examene clinice și de laborator specifice reproducției la femelele avortate, avortoni și secreții; - examen de laborator (bacteriologic, micologic) al materialului seminal utilizat în exploatarea de reproducție în care s-au înregistrat avorturi.		1. Toți avortonii, placenta, lichide placentare, probe de sânge, la momentul avortului și după 21 de zile, de la producerea acestuia, se vor trimite la laborator pentru diagnostic, de către proprietar, cu respectarea prevederilor legale. 2. Acțiunea de precizare a diagnosticului se desfășoară la LSVSJ și/sau IDSA. 3. Monitorizarea avorturilor de către DSV județene.
2	DEFECTE GENETICE	- supravegherea defectelor genetice la toate speciile de animale prin examen clinic		1. Monitorizarea statistica a defectelor genetice de către IDSA pe baza datelor trimise de către DSV județene.
3	TULBURĂRI DE REPRODUȚIE NEINFECTIOASE	Supravegherea tulburărilor de reproducție neinfecțioase prin: - examen clinic; - examene de laborator (racaj genital)		
II. SUPRAVEGHEREA SANITARĂ VETERINARĂ A MATERIALULUI SEMINAL PENTRU UTILIZARE, PENTRU EXPORT PRECUM ȘI A IMPORTULUI.				
1	M.S.C. (Material Seminal Congelat)	1. Material seminal congelat pentru export Supravegherea prin examene specifice de laborator, prin sondaj, de la toți donatorii, pe un număr de minimum 6 paze, semestrial. 2. Material seminal congelat importat Supravegherea prin examene specifice de laborator (bacteriologic, parazitologic, micologic, virusologic, morfologic) a șarjelor importate (50% pentru până la 10 șarje / reproducător, 30% pentru peste 10 șarje / reproducător), pe un număr de minimum 6 paze / șarje. 3. Material seminal congelat pentru producția internă, cercetare a) în toate cazurile în care materialul seminal congelat aflat în punctele de însămânțări artificiale sau ferme, nu posedă certificat sanitar veterinar se procedează la confiscarea și deprecerea acestuia; b) în caz de necesitate, în contextul investigațiilor complexe pentru tulburări de reproducție la femele sau masculi, pe un număr de minimum 6 paze, provenite de la donatorii suspecți.		1. Examenele de laborator bacteriologice, micologice, parazitologice se efectuează la LSVSJ iar cele morfologice și virusologice se efectuează la IDSA; 2. Materialul seminal destinat însămânțărilor artificiale trebuie să corespundă legislației în vigoare. Ordinul MAAP nr. 353/2001; Ordinul MAAP nr. 74/2002; Ordinul MAAP nr. 105/2002; Ordinul MAAP nr. 168/2002. 3. Prelevarea de probe se face de către medicii veterinar din cadrul autorității veterinare competente teritorial
III. SUPRAVEGHEREA SANITARĂ VETERINARĂ A MATERIALULUI SEMINAL NEPRELUCRAT („CRUD”) ȘI REFRIGERAT, PENTRU UTILIZARE				
1		Supravegherea prin examene specifice de laborator, de la toți donatorii prin sondaj, semestrial, sau în cazul în care donatorii nu posedă certificat sanitar veterinar sau documente sanitare veterinare care să ateste calitatea de reproducător autorizat.		Examenele de laborator bacteriologice, micologice, parazitologice se efectuează la LSVSJ iar cele virusologice se efectuează la IDSA; Materialul seminal destinat însămânțărilor artificiale trebuie să corespundă legislației în vigoare.
IV. SUPRAVEGHEREA SANITARĂ VETERINARĂ PRIVIND FUNCȚIONAREA GLANDEI MAMARE				
1	Mamite/mastite	Supravegherea prin examene de laborator (bacteriologic, determinarea celulelor somatice din lapte) pe probe de secreție lactată.		Examenele de laborator se efectuează la LSVSJ și/sau IDSA.
V. SUPRAVEGHEREA SANITARĂ VETERINARĂ A PODODERMATITELOR				
1	Pododermatite	Supravegherea prin examen clinic		Examenele clinice se efectuează sub coordonarea LSVSJ
VI. SUPRAVEGHEREA SANITARĂ VETERINARĂ A DONATOARELOR ȘI RECEPTOARELOR DE EMBRIONI ÎN TEHNICA DE EMBRIOTRANSFER				
1	Donatoare	Supravegherea prin examen: - clinic; - hematologic și biochimic înainte de însămânțarea artificială; - hormonal (în ziua 0) - al secrețiilor utero-cervico-vaginale și al spălărilor pentru recoltare		- sub coordonarea IDSA și LSVSJ
2	Receptoare	Supravegherea prin examen: - clinic; - hematologic și biochimic înainte de implantare și în lunile 3-4 de gestație; - hormonal (în ziua 0, 7, 14) - control al gestației pentru confirmare		- sub coordonarea IDSA și LSVSJ

Anexa nr. 2
 II. Actiuni generale de medicină veterinară preventivă, de identificarea animalelor, de protecția și bunăstarea animalelor și protecția mediului

1	2	3	4	5
11	IDENTIFICAREA ANIMALELOR	<p>Se vor identifica toate animalele de interes economic din speciile bovine, ovine, caprine, suine și eqvine, în conformitate cu legislația în vigoare;</p> <p>Pentru examinarea clinică a animalelor se vor identifica animalele în conformitate cu reglementările legale în vigoare.</p> <p>Examinarea clinică a ovinelor, caprinelor și suinelor se va efectua o dată pe an doar animalelor identificate în trim. IV.</p> <p>Examinarea clinică va fi cuantificată prin întocmirea unor procese-verbale de efectuare a acțiunii la care se vor anexa tabelele cu numerele de identificare a animalelor examinate clinic.</p>		<p>- Legea nr. 25/2003, pentru aprobarea OUG nr. 113/2002</p> <p>- Ordinul MAAP nr. 320/2002</p> <p>- Ordinul MAAP nr. 345/2002</p> <p>- Ordinul MAAP nr. 166/2003</p> <p>- Ordinul MAAP nr. 167/2003</p> <p>- Ordinul MAPAM nr. 574/2003</p>

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6
(telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9
(telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256
(telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A
(telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10,
(telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7
(telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1
(telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36
(telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2
(telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro